

"ישיבישע בלאט" "לאמדעט" ב"דף היומ" בשו"ת ומ"מ

דף כט.

1. **שלא יערב בו מחשבות אחרות**, וקשה למה בעי קרא מיוחד לזה, תיפוק ליה מלא ירצה שצריך שיקרבו כל מתיריו הרצאת כשר ובכלל זה שלא יערב מחשבות אחרות שפוסלות את הקרבן?
2. **הן מצינו בזב וזבה וכו'**, ופי' התוס' דאירי ביום השביעי של זב שיכול לטבול בתחילתו ומ"מ אם יראה אח"כ יסתור את ל ה-ז ימים, וקשה הא שם נתברר שלא היה ז' נקיים, אבל כאן לא נתברר למפרע כלום אלא הקרבן שהיה כשר נפסל?

ע"ב

1. **לאו שאין בו מעשה**, וקשה הא בדיבורו קעביד מעשה וכה"ג מבואר בתמורה ג: דהוי מעשה?
2. **ורבי יוחנן אמר אף בעבודה אחת מחלוקת**, ודעת רבי יהודה כתב רש"י, דתפוס לשון ראשון, **ובדעת חכמים יל"ע** האם פליגי וס"ל אף בגמר דבריו אדם נתפס, או דאף לרבנן תפוס לשון ראשון, אלא שנעשה כאומר שיחולו זא"ז, ונ"מ מה יקרה שיעבדו שני כהנים בעבודה אחת במחשבה זו ואחד במחשבה זו?

התשובות

1. **ביאר הגר"ז ב-ב' אופנים: א.** באופן שכבר עשה עבודה במחשבת חוץ לזמנו, שאז אינו יכול לפסול במחשבה בעבודה אחרת דהרי הוא כמחשב בדבר שאין ראוי לעבודה, ורק בגלל הדין שנתחדש כאן דמחשבת פסול מוציאה מידי פיגול מהני. ב. במחשב מחשבת חוץ למקומו לאחר שפיגל, דמאחר שהיא ג"כ מחשבה המפגלת, אינה פוסלת את הקרבן שכבר נתפגל, לולי קרא דהכא שמחשבה החוץ למקומו מוציאה ממחשבת החוץ לזמנו, ועי' בספרי תלמידי בית בריסק שהביאו הרבה ראיות והוכחות על זה.
2. **ביאר הגר"ז** (הובא במנחת אברהם) שבאמת מכאן ראייה שגם בזב אינו למפרע, וכמו שרואים לגבי דברים שהיסיט בינתיים שאינם טמאים, אלא זו רק הנהגה של מכאן ולהבא כאילו היה למפרע, ולכן יש ראייה לקרבן.

ע"ב

1. עיי"ש בשיטמ"ק שתירץ דכה"ג לא חשיב מעשה כיון שהזבח היה אסור באכילה בכל אופן, והפיגול רק גרם שהזריקה לא תתיר, **ובמנחת ברוך א' ז תירץ** שאין זה מעשה שלא המחשבה מחילה את הפיגול אלא העבודה שנעשית במחשבת פסול, **ובמנחת אברהם תי' בשם הרב מפוניבל** דבפיגול מחשבתו היא לאכול חוץ בזמנו וממילא חל בקרבן פסול ואדרבה מחשבתו לא מתקיימת, **וע"ע כתבי הגר"ז מנחות ב:.**
2. עי' **בחזו"א זבחים ז' ח'** שהסתפק כנ"ל והוכיח מסוגיין שאם קדמה מחשבה ראשונה לא יכולה לחול אח"כ מחשבה שנייה, ועל כרחך שלרבנן אף בגמר דבריו אדם נתפס.

בס"ד

הערות הארות ומראי מקומות

מלמד שמצטרפין זה עם זה, ולשני דברים מהני: א. שמצטרפין לכזית, ב. גם למ"ד אין מפגלין בחצי מתיר חוץ למקומו וחוץ לזמנו מצטרפין, חזו"א יב' ה'.

תוד"ה למקום, כתבו שיש הכשר אכילת בשר בהיכל, ועי' שיעורי הגר"ד א' שהביא להסתפק מהגר"ז מה דין קדשים קלים האם הותר לאכלם בהיכל, עי' מה שדייק מדברי הרמב"ם מעה"ק יא' ז', עיי"ש כסף משנה ואור שמח.

שם בתוס', הביאו כמה פירושים מהו המיעוט של מקום המשולש, ועי' קרן אורה ושפת אמת דברי הר"ר יו"ט הם עיקר.

תוד"ה ואין המאחר וכו', עי' שיטמ"ק כו' מה שתירץ, ועי' טורי אבן ר"ה ה: שזה בגלל העבירה ועוד שיתכן שבבל תאחר נאמר פסול עיי"ש עוד.

ע"ב

כפסולי המוקדשין, וברש"י משמע דזהו רק פסול בהקרבה בבכור תם, ועי' מהר"ט אלגזי הל' בכורות ד' כו', שגם בבעל מום היה צד לפוסלו משום 'לא תאכל כל תועבה', ועי' שיעורי הגר"ד דגם בעל מום השחיטה היא המתרת את האיסור קודש, ולכן היה צד דלאחר שנה אינה מתרת, ועי' מקדש דוד יד' ה'.

אף בכור אינו נפסל משנה לחברתה וכן הוא בר"ה ה: עיי"ש טורי אבן שמפלפל בדברים וכן בכל הסוגיא.

לא יחשב, ועי' רמב"ן בספר המצוות בל"ת ששכח הרב מצוה רביעית שכתב שהשוחט קרבן פסול עובר על לאו ד"לא תזבח לה' אלוקיך שור ושה וכו' כל דבר רע", ועי' בשיעורי הגר"ד שלכאורה לאו זה יש בו מעשה שהאיסור בזביחה ולכו"ע לוקין עליו, ועי' מנחת אברהם שהביא לדון מהגר"ז האם לאו זה יהיה גם במחשבת שלא לשמו בפסח וחטאת שהקרבן פסול, והוכיח מדברי הרמב"ן דרק במחשבת פיגול יש לאו זה ולא במחשבה אחרת הפוסלת.

וחכמים אומרים, זה וזה פסול ואין בו כרת, ועי' מפרשי המשנה למה שנה זאת אחר שזו דעת תנא קמא, ע"ע קרן אורה.

לע"נ הג"ר בן-ציון חיים בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'
להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל
שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בלי"נ מידי יום.

קו "ישיבישע בלאט" לשמיעת השאלות והתשובות מידי יום - 0795255901